

EL FUTUR DELS SOCIALISTES

Tot esperant Hollande (o no)

El PSC debat la crisi de l'esquerra i busca sortides per reconnectar amb l'electorat progressista

Reportatge

PERE MARTÍ
BARCELONA

Fa mesos que tota l'esquerra europea sospira per una victòria de François Hollande en les eleccions franceses de demà. També la catalana, concretament el PSC, que espera una entrada de vent del nord que li permeti agafar una mica d'oxigen després d'un cicle electoral desastrós. No hi ha discurs de Pere Navarro en què no apel·li a una victòria del líder francès per capgirar les polítiques d'austeritat que impulsa la dreta europea, liderada per Angela Merkel.

Però ahir l'exministre de Presidència Ramón Jáuregui va voler reafirmar les expectatives i, en un acte organitzat per la Fundació Rafael Campalans, va deixar anar davant bona part de la cúpula del PSC: "[Una victòria del socialista francès] no vol dir que tinguem projecte alternatiu". Les jornades tenien per objectiu estudiar les bases per construir una nova majoria progressista i Jáuregui va voler donar un bany de realisme: va advertir que no pot ser que l'esquerra "odï el món de l'empresa" i va apostar per revisar la relació que tradicionalment ha mantingut l'esquerra amb aquest món.

També va apostar per crear noves aliances, de signe progressista, amb els verds, i cap al centre, amb els liberals: "Sols no ens en sortirem". Un altre punt de crítica va ser

El primer secretari del PSC, Pere Navarro, observa la intervenció de l'excanceller austríac Alfred Gusenbauer, ahir en les jornades de la Fundació Campalans. ACN

la incapacitat de l'esquerra per no haver aconseguit vertebrar políticament Europa i ara, amb la crisi, en paga les conseqüències.

En aquest punt va denunciar el "neonacionalisme" dels estats europeus, que impedeix fer front comú contra la crisi. Tot i haver estat membre del govern de José Luis Rodríguez Zapatero, va evitar fer cap esment directe als set anys de govern del PSOE i les seves polítiques erràtiques. Per acabar i per reconciliar-se amb l'audiència, Jáuregui va tancar la intervenció citant Raimon Obiols: "La solidaritat és la conclusió de la intel·ligència".

Escèptic
Jáuregui avisa que la victòria del PSF no resol el futur de l'esquerra

L'aportació més teòrica va anar a càrrec de l'excanceller austríac Alfred Gusenbauer, que també va ser autocrític i va defensar que l'esquerra assumeixi responsabilitats per una crisi que no només és europea, sinó global. Es va mostrar preocupat per l'augment de fenòmens populistes de dreta, com el Tea Party americà, però també esperançat per moviments com el de la Primavera Àrab. Pel que fa a l'esquerra, va constatar que no ha sabut gestionar el desastre financer i s'ha vist atrapada per la crisi dels partits tradicionals. L'excanceller socialdemòcrata va recordar que la sortida

no passa ni pel populisme, ni per la tecnocràcia, sinó per reforçar la política i els partits davant els mercats.

Per la seva banda, Navarro va fer una intervenció en què va combinar la reflexió de fons amb les al·lusions a l'actual conjuntura, inevitable en un dia en què el consell de ministres aprovava les retallades en sanitat i educació. Precisament, el líder del PSC va defensar el concepte *austeritat* com a patrimoni de l'esquerra i va advertir: "No el podem deixar en mans de la dreta, ens l'hem de fer nostre". Ara bé, es va declarar partidari d'oferir més serveis públics gastant menys i administrant millor els recursos.

Cop d'estat

Navarro va aprofitar l'ocasió per fer una incursió a la conjuntura i va criticar durament les polítiques de CiU i també del govern de Mariano Rajoy, que va acusar de promoure "un cop d'estat" contra l'estat del benestar perquè les decisions que pren afecten els sectors més sensibles i més dèbils de la societat.

La veu més autocrítica que es va sentir del PSC sobre la crisi del socialisme va ser la de la diputada Rocio Martínez Sempere, que va admetre que l'esquerra no atrau els joves per tres motius. El primer: "Insistim a resistir en lloc d'anar a conquerir". El segon: "No sabem definir progrés i no tenim respostes a les preguntes". I el tercer: "Som corresponsables de la crisi i no hem bastit una alternativa pròpia". La seva solució: "Recuperar l'ideal emancipador." ■